

EPISCOPUL IRINEU DUVLEA

Curriculum Vitae

1962 — La 19 aprilie se naște la Alba-Iulia, județul Alba, Ioan Duvlea, fiul lui Ioan și Aurelia Duvlea. Va primi ulterior, la tunderea în monahism, numele de **Irineu**.

1968–1978 — Urmează primele zece clase la Liceul Industrial din Teiuș.

1980 — Se închinoviază la **Mănăstirea Brâncoveanu – Sâmbăta de Sus**, sub păstoria IPS **Antonie Plămădeală**, Mitropolitul Ardealului. Începe formarea sa monahală.

1981 — Este tuns rasofoar. În același timp începe studiile la Seminarul Teologic din Cluj-Napoca, pe care le va continua până în 1987.

1983 — La 3 mai este hirotonit **ierodiacon de IPS Ioan de Helsinki**, Mitropolitul Finlandei, cu binecuvântarea IPS **Antonie Plămădeală**. La 24 mai este tuns în monahism de **PS Lucian Făgărășanul**, primind numele Irineu. În perioada 1980–1986 este binecuvântat să fie unul dintre cei mai apropiați colaboratori ai **IPS Nicolae Mladin**, retras la Sâmbăta de Sus din motive de sănătate.

1984 — La 17 noiembrie este hirotonit **ieromonah de IPS Antonie Plămădeală**, în Catedrala Mitropolitană din Sibiu.

1987 — După absolvirea Seminarului Teologic din Cluj-Napoca, începe studiile la Institutul Teologic „Andrei Șaguna” din Sibiu, pe care le finalizează în 1991.

1988 — La 15 august este hirotesit **protosinghel** de către **IPS Antonie Plămădeală**, ca recunoaștere a activității sale monahale și pastorale.

1989 — Începe vizitele în Statele Unite, unde avea rude; aceste contacte vor contribui ulterior la apropierea sa de comunitățile ortodoxe românești din America.

1991 — Absolvă Institutul Teologic „Andrei Șaguna” din Sibiu cu teza de licență intitulată „Regulile de organizare și funcționare a Mănăstirilor din Biserica Ortodoxă Română”.

1993 — La 1 ianuarie este numit de **IPS Antonie Plămădeală** stareț al Mănăstirii Brâncoveanu și Exarh al celor 15 mănăstiri și 10 schituri ale Arhiepiscopiei Sibiului. La 15 august este hirotesit **Arhimandrit** și instalat solemn ca stareț, în prezența **Patriarhului Ecumenic Bartolomeu I** și a **Patriarhului Teoctist**. Primește „Crucea Patriarhală a Constantinopolului”.

1994 — Cu ocazia vizitei în România a **IPS Nathaniel Popp**, Arhiepiscopul Episcopiei ROEA, la invitația Patriarhului Teoctist, Arhimandritul Irineu îl întâmpină împreună cu soborul Mănăstirii Sâmbăta. Atunci se consolidează relația dintre cei doi ierarhi.

1995–1996 — Continuă activitatea de stareț și exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Sibiului, formând și îndrumând numeroși monahi și clerici.

1997 — Ca delegat al **IPS Antonie Plămădeală**, vizitează Offenbach, Germania, pentru a onora un binefăcător al Mănăstirii Sâmbăta. Efectuează, cu binecuvântarea mitropolitului, două pelerinaje la **Muntele Athos**.

1998 — Întreprinde pelerinaje la mănăstirile din Bulgaria și Grecia și la mormântul **Sfântului Nicolae din Bari**, Italia.

1999 — Congresul Episcopiei Ortodoxe Române din America recomandă **IPS Nathaniel Popp** să aleagă unul sau mai mulți episcopi-vicari. Începe astfel procesul care va conduce la alegerea lui Irineu Duvlea în treapta arhieriei.

2000 — La 24 septembrie, **IPS Antonie Plămădeală** îl ridică la rangul de **Arhimandrit Mitrofor**, iar în decembrie pleacă în Statele Unite împreună cu șapte monahi de la Sâmbăta de Sus, la chemarea IPS Nathaniel.

2001 — La 23 februarie, grupul monahal ajunge la Detroit, cu binecuvântarea **IPS Antonie Plămădeală** și sub omoforul **IPS Nathaniel Popp**. Este întemeiată **Mănăstirea „Înălțarea Domnului”**, iar Arhimandritul Irineu devine stareț. Așezământul începe să devină un centru de spiritualitate pentru ortodocșii români și pentru comunitățile ortodoxe din zona Detroitului.

2002 — În primăvară, comisia desemnată de **IPS Nathaniel** selectează trei candidați din 14 pentru episcopat. La 28 mai, Congresul Electoral ROEA, cu 117 delegați, îl alege pe Arhimandritul Irineu Duvlea Episcop-vicar. La 28 iunie alegerea este confirmată de Congresul ROEA/Canada, iar la 24 iulie este confirmată de Sfântul Sinod al **OCA**. La 2 noiembrie este hirotonit episcop în Catedrala „Sfântul Gheorghe” din Southfield, Detroit, devenind **Episcop de Dearborn Heights și Episcop-vicar al IPS Nathaniel Popp**.

La hirotonire participă, între alții, **IPS Nathaniel Popp**, **IPS Nicolae Condrea**, delegat al Patriarhului Teoctist, **IPS Christopher**, **IPS Kiril**, **PS Serafim**, **PS Demetri** și **PS Nikon**.

2003 — Începe exercitarea efectivă a funcției de **Episcop-vicar al ROEA**, sub autoritatea Arhiepiscopului Nathaniel. În luna iulie încetează funcția sa de stareț al Mănăstirii „Înălțarea Domnului”, fiind succedat de **Arhimandritul dr. Mihail Filimon**.

2003–2010 — **Activitatea episcopală**. Episcopul Irineu desfășoară o intensă activitate pastorală și administrativă în cadrul ROEA, vizitând parohii și misiuni din SUA și Canada și susținând dezvoltarea comunităților, păstrarea credinței și identității românești. Participă la evenimente bisericești din America și România și menține legătura cu Biserica Mamă.

2010–2015 — **Apariția și escaladarea conflictului dintre Arhiepiscopul Nathaniel și Episcopul Irineu**. Diferențele de viziune dintre Episcopul Irineu și Arhiepiscopul Nathaniel privind administrarea și exercitarea autorității episcopale se accentuează, ducând la restrângerea activității sale în cadrul ROEA.

2014 — **Investigația și procedurile disciplinare**. Cazul Episcopului Irineu este supus unei investigații și unor proceduri disciplinare manipulate de Arhiepiscopul Nathaniel în cadrul ROEA, fiind înaintat către **Biserica Ortodoxă din America (OCA)**. Se deschide astfel etapa formală a conflictului eclezial și instituțional, prin proceduri disciplinare și canonice în cadrul OCA. Documentația din arhiva AADC formulează obiecții cu privire la desfășurarea procedurii, probele administrate, audierea martorilor și posibilitatea efectivă de apărare a Episcopului Irineu.

2017 — **Îndepărtarea din treapta episcopală**. Procedura OCA se încheie **cu îndepărtarea Episcopului Irineu din slujirea episcopală** și excluderea sa din ROEA și OCA. Episcopul Irineu contestă categoric această hotărâre, însă ruptura instituțională dintre acesta și ROEA/OCA devine efectivă, cu consecințe importante pentru diaspora românească de pe continentul american și pentru viața ortodoxă din America. Astfel că din 2017 se deschide o nouă etapă a slujirii sale la Mănăstirea „Înălțarea Domnului”, ca Episcop și Stareț.

2018 — **Slujirea la Mănăstirea „Înălțarea Domnului”**. Episcopul Irineu continuă această nouă etapă a vieții sale monahale și pastorale ca Episcop și Stareț al Mănăstirii „Înălțarea Domnului”, în contextul litigiilor privind proprietatea mănăstirii. În cadrul slujirii sale continuă pomenirea cu binecuvântarea Patriarhului Ecumenic, care îl decorase la 15 august 1993 cu **„Crucea Patriarhală a Constantinopolului”**.

2020 — Comunitatea pierde vechea proprietate a Mănăstirii „Înălțarea Domnului”, însă prin generozitatea familiei **Mariana și Adrian Lupu Leica, Episcopul Irineu primește** o nouă proprietate pentru mănăstire, o fostă biserică protestantă din Clinton, Michigan. Astfel se constituie noul așezământ monahal, **Mănăstirea „Sfânta Treime”**.

2020-2026 - Privită în lumina întregului său parcurs, istoria Episcopului Irineu Duvlea și a **Mănăstirii „Sfânta Treime” din Clinton** este, înainte de toate, o mărturie despre **credință, statornicie și puterea de a merge mai departe**. Ceea ce a început la Sâmbăta de Sus, a continuat la Detroit și a renăscut la Clinton nu este doar istoria unei mănăstiri, ci istoria unei vocații care a refuzat să se stingă în fața încercărilor.

Anii de greutate, conflictele și pierderile materiale nu au putut șterge ceea ce fusese zidit prin rugăciune, jertfă și dragoste pentru Biserică. La Clinton, candela vieții monahale continuă să ardă, iar Episcopul Irineu își continuă viața monahală și slujirea liturgică **cu binecuvântarea, sub omoforul Sanctității Sale Bartolomeu, Patriarhul Ecumenic**, fiind pomenit în cadrul slujirilor pe care le săvârșește. Acest fapt este prezentat în documentația arhivei ca un element important al continuității sale bisericești și liturgice, ca Arhiereu și Stareț, cum prevestiseră Sfântul Arsenie Boca.

Poate că aceasta este cea mai profundă lecție a întregului parcurs: **o lucrare zidită în credință poate fi încercată, dar nu poate fi ușor nimicită**. Oamenii pot schimba locuri, instituțiile pot lua decizii, vremurile se pot schimba, însă rugăciunea, vocația monahală și memoria unei jertfe adevărate rămân.

Astăzi, **Mănăstirea „Sfânta Treime” din Clinton** rămâne un loc în care trecutul întâlnește prezentul, iar nădejdea privește spre viitor. Candela aprinsă aici este, în același timp, un omagiu adus celor care au zidit această tradiție și o mărturie că, acolo unde există credință și statornicie, **Dumnezeu poate face ca ceea ce părea pierdut să înflorească din nou**.

Surse: materialul biografic furnizat; articolul Nicoletei Mija Benos, *Diaspora Ortodoxă*; documentația arhivelor AADC; documentele și materialele arhivei dedicate Episcopului Irineu Duvlea.

Surse:

- Articol (completat) de Nicoleta Mija Benos, [Diaspora Ortodoxă – Irineu Duvlea](#)
- AADC Arhive, [AADC Archived Documents](#)
- Bishop Irineu Duvlea, [Episcop Irineu Duvlea](#)
- Bishop Irineu Duvlea CV, [Biografie Episcop Irineu Duvlea](#)